

W drogę do Źródła Życia

2021

AKCJA ŚW. KRZYSZTOF

1 GROSZ ZA 1 KILOMETR

NA ŚRODKI TRANSPORTU DLA MISJONARZY

TWOJE PODZIĘKOWANIE ZA SZCZĘŚLIWE PODRÓŻE

XXII Ogólnopolski Tydzień św. Krzysztofa

18 - 25 lipca 2021r.

Pomoce liturgiczno – duszpasterskie

Warszawa 2021

Spis zawartości:

1. Materiały liturgiczne	3
1.1. Wprowadzenie do liturgii.....	3
1.2. Akt pokutny.....	3
1.3. Homilia.....	4
1.4. Modlitwa wiernych.....	6
1.5. Akt zawierzenia kierowców Matce Bożej	6
1.6. Poświęcenie pojazdów i błogosławieństwo kierowców.....	7
2. Materiały duszpasterskie i misyjne	8
2.1. Misja Kościoła [w trosce o użytkowników drogi].....	8
2.2. Łamanie przepisów drogowych a grzech.....	10
2.3. „Żagiel” dla ludzi z albinizmem – wywiad.....	12
2.4. Raport wpłat wg diecezji z <i>Akcji św. Krzysztof 2020</i>	14
2.5. MIVA Polska polskim misjonarzom w 2020 roku.....	15
2.6. Wybrane podziękowania od misjonarzy.....	16
2.7. Lista bieżących próśb od misjonarzy o pomoc na środki transportu.....	18

**Publikacja przygotowana przez MIVA Polska
do użytku wewnętrznego
Redakcja: ks. Jerzy Kraśnicki
Współpraca i opracowanie: Mateusz Sigiel, Marta Kurach**

„Postuga miłości jest konstytutywnym wymiarem misji Kościoła i nieodzownym wyrazem jego istoty. Tak jak Kościół z natury jest misyjny, tak w sposób nieunikniony wyływa z tej natury czynna miłość bliźniego, współczucie, które rozumie, towarzyszy i promuje”.

(Papież Franciszek, Evangelii Gaudium 178)

MIVA Polska

ul. Byszewska 1, skr. poczt.112, 03-729 Warszawa
tel.: +48 22 678 59 83; e-mail: biuro@miva.pl
nr Konta: PeKaO SA I/O Warszawa 69-1240-1037-1111-0000-0691-6802
www.miva.pl, www.facebook.com/MIVAPolska

MATERIAŁY LITURGICZNE

na obchody XXII Ogólnopolskiego Tygodnia św. Krzysztofa

(z parafialnym błogosławieństwem kierowców i poświęceniem pojazdów)

Wprowadzenie do liturgii

Msza św. jest szczytem i źródłem całego życia chrześcijańskiego (KK 11). Jest sercem całej liturgii Kościoła. Eucharystię można poznać i odkryć Jej wartość tylko przez uczestnictwo w Niej. Jest to wielka łaska, którą daje nam Bóg. Każdy indywidualnie powinien zagłębiać się w to wielkie wydarzenie i przejść indywidualną drogę, aby owocniej, pełniej i bardziej świadomie w niej uczestniczyć.

W Tygodniu św. Krzysztofa prosimy, by dobry Bóg pomagał nam odnaleźć drogę do Źródła Życia oraz opiekował się nami podczas naszych podróży. Bądźmy też wdzięczni za szczęśliwe przebyte podróże i przejechane kilometry. Tę wdzięczność możemy okazać nie tylko poprzez naszą modlitwę i uczestnictwo w Eucharystii, ale również poprzez udział w *Akcji Św. Krzysztof – 1 grosz za 1 kilometr* szczęśliwej jazdy na pojazdy dla polskich misjonarzy, którzy w tyłu zakątkach ziemi gromadzą ludzi wokół Chrystusa Eucharystycznego i karmią Chlebem Życia.

Akt Pokutny

Aby nasze uczestnictwo w obrzędach świętej liturgii było godne i owocne, na początku przygotujmy nasze serca, wyrażając skruchę i żal za wszystkie nasze grzechy. Dziś w sposób szczególny przepróśmy Pana Boga za grzechy popełniane przez kierujących pojazdami:

- za brawurową i niebezpieczną jazdę;
- za wszelkie przejawy lekceważenia i łamania zasad bezpieczeństwa na drogach i narażanie na niebezpieczeństwo siebie i innych;
- za prowadzenie pojazdów pod wpływem alkoholu i innych środków odurzających;
- za brak rozsądku, życzliwości, szacunku i kultury wobec innych użytkowników drogi, za agresywne zachowania;

(chwila refleksji w ciszy)

**Panie Jezu, który przyszedłeś na świat, aby pełnić nie swoją wolę, ale wolę Ojca Niebieskiego,
zmiłuj się nad nami.**

Chryste, który uczysz nas miłości i szacunku wobec każdego człowieka, bo Ty nas pierwszy umiłowałeś,

zmiłuj się nad nami.

Panie Jezu, który napełniasz pokojem i szczęściem tych, którzy z wiarą przychodzą do Ciebie,

zmiłuj się nad nami.

Homilia na XXII Ogólnopolski Tydzień św. Krzysztofa 2021

W drogę do Źródła Życia

Umiłowani w Chrystusie bracia i siostry!

Okres urlopowy i wakacyjny sprzyja wędrownikom, podróżowaniu, poznawaniu dotychczas niepoznanych miejsc, gdzie można podziwiać piękno natury, wspaniałe krajobrazy, miejsca i budowle historyczne. Wielu udaje się w pielgrzymce do miejsc świętych, do licznych sanktuariów, szczególnie maryjnych. Poszukują w nich czegoś więcej niż zwykłego wytchnienia, odpoczynku czy relaksu, ale pragną pogłębić swoje doświadczenie wiary, odkryć na nowo jej wartość. Pragną w tych miejscach zaczerpnąć, jak ze źródła, duchowe treści dla swojego życia, przeżyć i doświadczyć bliskości Pana Boga.

W usłyszonym fragmencie z Ewangelii według św. Jana widzimy Chrystusa, za którym wędrują tłumy. Są zafascynowani cudami i znakami, które widzieli i o których słyszeli. Nie odstępują od Pana Jezusa ani na krok. Pragną być jak najbliżej Niego. Podążają za Nim wszędzie, przeprawiają się łodziami przez jezioro, przychodzą pieszo z odległych okolic przez pustkowia i bezdroża, byle by tylko znaleźć się przy Jezusie, byle by tylko słuchać Jego niezwykłej nauki – Radosnej Nowiny – Ewangelii. Zapominają nawet o tym, by zaopatrzyć się w odpowiedni zapas pożywienia. Chrystus dostrzega ich zmęczenie, wyczerpanie, ich braki. Spogląda także w głębię ich serca, widząc w nich duchowe zagubienie, pewną dezorientację. Chrystus ogarnięty litością przejmuje wtedy inicjatywę, aby wspólnie z Apostołami nakarmić tłum. Rola Apostołów jest ograniczona, wobec tego co czyni sam Jezus. Pięć podpłomyków jęczmiennych i dwie ryby wystarczyły, aby wszyscy się nasycili. Zadziałała Boża moc: „dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”.

Cały jednak opis cudu rozmnożenia chleba jest u św. Jana obrazem i zapowiedzią Eucharystii, nowej uczyty paschalnej. Ten cud jest przygotowaniem i wprowadzeniem do tzw. mowy eucharystycznej, w której Jezus Chrystus zapowiada ustanowienie Eucharystii. To On sam jest prawdziwym Chlebem, który zstąpił z nieba i daje życie światu, a kto ten Chleb będzie spożywał, będzie żył na wieki. On jest niewyczerpanym źródłem prawdziwego pokarmu, który umożliwia dotarcie do celu wiecznego szczęścia.

Drodzy w Chrystusie Panu!

Czas pandemii bardzo mocno ograniczył możliwość realnego i regularnego uczestnictwa we Mszy świętej i przyjmowania Komunii Świętej oraz innych Sakramentów. To czas trudnej i bolesnej próby także naszej wiary, szczególnie dla tych, dla których Eucharystia była i jest ważna i cenna, którzy traktują ją poważnie i tak jak prześladowani chrześcijanie ze starożytnej Abisynii: „bez Niej nie mogą żyć”. Wirtualne uczestnictwo we Mszy św. stało się dla niektórych czasem ostudzenia miłości do Eucharystii, tak, że nawet przestali Jej pragnąć. Można powiedzieć, że w ten sposób odcinają się od Źródła Bożej mocy i miłości.

Drugie czytanie z Listu w. Pawła Apostoła do Efezjan staje się także w obecnym czasie słowem zachęty i dla nas, byśmy trwali w jedności wiary i w jedności z żywym Kościołem. Wspólnota w Efezie była jedną z licznych założonych przez Apostoła Narodów, podczas jego podróży misyjnych, w czasie których w ciągu około 12 lat przebył ponad 30 tys. kilometrów, i to pomimo ograniczonych środków komunikacji w ówczesnym świecie. Św. Paweł dowiaduje się za pośrednictwem swoich współpracowników, że we wspólnocie efeskiej pojawiły się problemy zagrażające jedności, wewnętrzne spory i odejście od drogi powołania chrześcijańskiego. Stąd jego wezwanie do zachowania jedności Ducha i znoszenia cierpliwie siebie, swoich braków i niedomagań, i z miłością traktować siebie nawzajem.

Drodzy w Chrystusie!

Podczas obchodów Tygodnia św. Krzysztofa od ponad 20 lat otaczamy naszą modlitwą i troską polskich misjonarzy i misjonarki na całym świecie. Posługują na różnych szerokościach geograficznych, w różnych warunkach klimatycznych i w różnych kontekstach kulturowych. Jednakże wypełniają tę samą misję, do której zostali posłani: misję głoszenia Ewangelii wszystkim narodom, i to nie tylko słowem, ale swoim świadectwem życia. W ich posłudze Eucharystia zajmuje miejsce szczególne, a gromadzenie ludzi na

Wieczerzy Pańskiej jest istotne dla bytu każdej wspólnoty wierzących i każdej misyjnej parafii. Jest jak źródło, do którego wszyscy przychodzą, by z niego zaczerpnąć vitalne siły. Podczas pandemii dostęp do tego źródła został w wielu miejscach bardzo ograniczony i bardzo wielu zostało odciętych od tego źródła. Dla misjonarzy czas pandemii stał się czasem wielkiej próby, pozostali oni jednak na swoich placówkach wśród swoich wiernych, dzieląc z nimi ich dole i niedole, towarzysząc im swoją obecnością i modlitwą, a także pomocą najbardziej potrzebującym. Pokonując różne przeszkody i ograniczenia docierają do ludzi, by karmić ich Eucharystią, umacniać dobrym słowem, dodawać otuchy i nadziei, dostarczać żywność i leki. Odwiedzają chorych, samotnych i starszych, dowożą chorych do szpitali czy ośrodków zdrowia. Tę usługę umożliwiają misjonarzom dostępne na ich placówkach środki transportu. Każdy pojazd w ich rękach: samochód czy motocykl, rower czy łódź motorowa, ciągnik albo też i zwierzęta pociągowe, zdobyty dzięki *akcji 1 grosz za 1 kilometr* jest bardzo ważny i cenny. W czasie pandemii jeszcze bardziej. Dzięki ambulansom od MIVA do misyjnych ośrodków zdrowia i szpitali w Tanzanii, w Kenii, Burundi i Burkina Faso, Angoli i na Wybrzeżu Kości Słoniowej uratowane jest życie ludzi, a dzieci mogą bezpiecznie przyjść na świat.

Pandemia spowodowała, że pogłębiła się wyraźnie skala ubóstwa w wielu misyjnych regionach. Szczególnie dotknięci zostali najbiedsi, chorzy, starsi i niepełnosprawni. Z myślą o nich została na nowo podjęta przez MIVA inicjatywa – wózek dla niepełnosprawnych na misjach. Każdy taki wózek jest promieniem Bożego Miłosierdzia w życiu konkretnych osób, dotkniętych niepełnosprawnością, którzy żyją w krajach i miejscach, gdzie pracują polscy misjonarze.

Drodzy w Panu!

Pandemia nie zatrzymała pomocy realizowanej na rzecz misji. Obudziła też w naszej Ojczyźnie wielką wrażliwość i solidarność z tymi, którzy cierpią, z potrzebami braci i sióstr żyjących w najbardziej ubogich zakątkach świata. Misjonarze są wdzięczni za otrzymywaną pomoc. Słowa misjonarza z Madagaskaru, który dziękuje za zakupiony z pomocą MIVA Polska samochód terenowy do nowej misji mogą pięknie wyrażać wdzięczność wszystkich misjonarzy za 137 różnych pojazdów zakupionych w roku 2020: *Ten błogostawiony środek transportu w naszym misyjnym posługiwaniu przekłada się bezpośrednio na łaskę wiary i łaskę zbawienia dla ludu, któremu przyszło mi w tym regionie posługiwać. W myśl motto MIVA Polska tj. "Nieść Chrystusa na ziemi, w powietrzu i na wodzie..." to każde materialne dobro, którym my misjonarze jesteśmy obdarowani przemieniamy na posługę miłości, posługę solidarności i współczucia, a ostatecznie na posługę najwyższego dobra jakim jest dzielenie się Słowem, które niesie Życie wieczne. Wasza życzliwość i ofiara są mi zachętą i umocnieniem, aby nie ustawać w wysiłku 'niesienia' Chrystusa na wszelki sposób oraz w porę i nie w porę. Modłę się za Was i błogostawię Wam, aby św. Krzysztof, patron szczęśliwych dróg był z Wami u początku każdej podróży i prowadził szczęśliwie do celu, do domu. Niechaj ofiara Waszych serc przyczyni się, aby ostatecznie podróż ziemską zakończyła się szczęśliwym "zaparkowaniem" w domu Ojca Niebieskiego....*

Drodzy w Panu! Kochani zmotoryzowani!

Obchodzony Tydzień św. Krzysztofa wraz z dniem Wspomnienia patrona Kierowców jest też czasem naszej modlitwy i wspólnej troski o szczęśliwe i bezpieczne podróże dla wszystkich. Każdy zmotoryzowany, kierowca, motocyklista, ale i każdy pieszy czy rowerzysta ma do odegrania swoją rolę, ponieważ wspólnie możemy tworzyć kulturę bezpieczeństwa na naszych drogach. Jako użytkownicy drogi, powinniśmy się wyzwalać z egoistycznego myślenia, a „kierować się miłością na drodze”. Używajmy naszych pojazdów mądrze, rozsądnie i odpowiedzialnie i szanujmy zasady bezpieczeństwa na drodze. W ten sposób szanujemy też nasze życie oraz życie i zdrowie innych. Błogostawieństwo kierowców i pojazdów jest znakiem uznania naszej zależności od Boga. Okazujemy także w ten sposób naszą wdzięczność Panu Bogu za wszystko, co mamy. Niech Boże błogostawieństwo wspiera nas w naszym bezpiecznym podróżowaniu. Niech wspomaga nas także opieka i wstawiennictwo Niosącego Chrystusa – św. Krzysztofa, Patrona Kierowców i Podróżnych! Oby wśród tych dróg, którymi się poruszamy, była zawsze i ta, która prowadzi nas do Źródła Życia, do Chrystusa żyjącego w Eucharystii. Amen.

Przygotował : ks. Jerzy Kraśnicki

Modlitwa Wiernych

Zgromadzeni na Eucharystii, która jest źródłem i szczytem życia i misji Kościoła, za wstawiennictwem św. Krzysztofa, który prowadzi nas po naszych drogach z wiarą przedstawmy Panu Bogu nasze prośby i potrzeby:

1. Módlmy się, aby Kościół sprawując liturgię ziemską, dawał ludziom przedsmak liturgii niebieskiej. **Ciebie prosimy...**
2. Módlmy się, aby misjonarze i misjonarki z Eucharystii czerpali moc, pozwalającą im przezwyciężyć trudności w misji Niesienia Chrystusa ludom i narodom świata. **Ciebie prosimy...**
3. Módlmy się za wszystkich kierowców, motocyklistów, rowerzystów i podróżujących po drogach. Chronić ich od wszelkich niebezpieczeństw i spraw, aby z Twoją pomocą zawsze szczęśliwie docierali do celu. **Ciebie prosimy...**
4. Módlmy się o błogosławieństwo dla wszystkich służb pracujących na drogach. Niech ich wspólne inicjatywy i wysiłki przynoszą obfite owoce. **Ciebie prosimy...**
5. Módlmy się za osoby starsze, aby na wzór św. Joachima i Anny wszystkie sprawy z ufnością potrafili oddać Bogu. **Ciebie prosimy...**
6. Módlmy się za wszystkie dzieła misyjne Kościoła w Polsce, w sposób szczególny za MIVA Polska, jej Ofiarodawców i Dobroczyńców, aby cieszyli się błogosławieństwem Bożym i opieką Św. Krzysztofa na drogach życia. **Ciebie prosimy...**
7. Módlmy się za zmarłych z naszych rodzin, zmarłych misjonarzy, ofiary wypadków drogowych, aby cieszyli się pełnią radości na uczcie mesjańskiej w chwale nieba. **Ciebie prosimy...**
8. Módlmy się za nas tutaj obecnych, abyśmy zawsze z wiarą i miłością przychodzili do Bożego Źródła, którym jest Eucharystia. **Ciebie prosimy...**

Boże, Ty zawsze widzisz wszystkie nasze potrzeby. Bądź uwielbiony za Eucharystię – Źródło naszego Życia. Tobie chwała, teraz i na wieki. Amen.

Akt zawierzenia kierowców Matce Bożej

Maryjo, nasza Królowo i Matko, zawierzamy Ci wszystkich kierowców i podróżnych, aby na trasach swojego pielgrzymowania zachowali mądrość Twojego widzenia ludzkich spraw, aby zawsze chronili i pomagali, aby okazywali kulturę i szacunek wobec wszystkich spotkanych na drodze i kierowali się miłością na drodze. Zawierzamy Ci Matko tych, którzy w obecnym czasie pandemii służą pomocą i cierpliwie uczą przeczności na naszych drogach: lekarzy, pielęgniarki, policjantów, strażaków i drogowców. Zawierzamy Ci Maryjo, także misjonarzy i misjonarki i ich podróże po drogach i bezdrożach świata. Prowadź ich bezpiecznie, Maryjo, po misyjnych ścieżkach.

Pragniemy także wynagradzać szczerą i ufną modlitwą za tych kierowców, którzy spowodowali cierpienia i śmierć.

Przyjmij Matko, nasze zawierzenie i modlitwę, abyśmy byli świadkami Ewangelii.

Ty, która przyniosłaś na świat Chrystusa, pomóż nam nieść Jezusa Chrystusa innym ludziom, szczególnie tym, którzy Go jeszcze nie znają i wspomagaj nas na naszych drogach! Bądź nam zawsze Orędowniczką, abyśmy z Twoją pomocą zawsze bezpiecznie docierali do celu naszych podróży. Amen

INNE MODLITWY I MATERIAŁY

DO DUSZPASTERSTWA KIEROWCÓW

Modlitwa poświęcenia pojazdów i błogosławieństwa kierowców

- **Wspomożenie nasze w Imieniu Pana.**

Który stworzył niebo i ziemię.

- **Pan z wami.**

I z duchem twoim.

Boże, który mocą swojego słowa stworzyłeś cały wszechświat i dałeś człowiekowi władzę nad całym stworzeniem oraz moc doskonalenia świata według zamysłów Twojej woli; spraw, aby pojazdy, dzieło Twoje i pracy ludzkiej, dzięki Twemu błogosławieństwu służyły dla dobra człowieka, jego pracy i wypoczynku.

Za wstawiennictwem Matki Niepokalanej i św. Krzysztofa, patrona kierowców i podróżujących, ustrzeż Panie wszystkich, którzy będą korzystali z tych pojazdów, od wszelkich nieszczęść duszy i ciała, aby bezpiecznie mogli dojechać do wyznaczonego celu. Niech zebrani tu kierowcy i ich pojazdy będą pobłogosławione dla Twojej chwały i pożytku ludzkiego w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. *Amen.*

Modlitwa o dar wiary dla narodów świata

(św. kard. J. H. Newman)

Panie Jezu Chryste, Ty jesteś Królem całego świata, nadzieją i oczekiwaniem wszystkich narodów. Wszystkich ludzi odkupiłeś drogocenną Krwią.

Spojrzyj łaskawie na wszystkie narody, które rozrzucone są po szerokim świecie i daj im poznanie Twojej prawdy.

Pomnij, o Panie, na gorzkie boleści, które musiałeś znosić, kiedy Cię zdradzono, na Twoje święte cierpienie podczas krzyżowej drogi, i zmiłuj się nad duszami, które stworzyłeś.

Patrz, o Panie! Tylko część ludzkości przyjęła Twoje imię. Tylko część pełna wiary modli się do Ciebie. Tysiące i miliony, na wschodzie i zachodzie, na północy i południu, w każdej godzinie przechodzą z tego życia do wieczności.

Biednym, którzy Cię nie znają, nie policz ich grzechów, ale okaż światu jak najszybciej Twoją łaskę. Pozwól, by wszyscy ludzie Ciebie poznali, w Ciebie uwierzyli, Tobie służyli. Ty jesteś naszym życiem i zbawieniem, naszym zmartwychwstaniem, razem z Ojcem i Duchem Świętym, Jedyne Bóg w wieczności. Amen.

Modlitwa za ofiary wypadków drogowych

Wszchemogący i miłosierny Boże, który jesteś naszym Stwórcą i Zbawcą. W Twoich rękach są nasze losy. Ty stale towarzyszysz nam w codziennych zmaganiach, wspierasz i prowadzisz w drodze ku Tobie. Wejrzyj łaskawie na tych, którzy nagle odeszli z tego świata i przyjmij do swego królestwa ofiary wypadków drogowych. Niech ich nagła śmierć stanie się bramą, przez którą wejdą do wspólnoty odkupionych krwią Twego Syna. W swym wielkim miłosierdziu obdarz ich radością wieczną, światłością i pokojem.

Otrzyj, o miłosierny Boże, łzy płaczących po stracie swych bliskich, i umocnij w nich błogosławioną nadzieję, że kiedyś spotkają się znów w Twoim królestwie, by razem wielbić Ciebie. Niech w trudnych chwilach żałoby znajdą pociechę w wierze i naszej miłości. Błogosław, Panie tym, którzy udzielają pomocy ofiarom wypadków drogowych. Umacniaj ich w trudnej i odpowiedzialnej służbie dla bliźnich.

Nas zaś, o Panie, zachowaj „od nagłej i niespodziewanej śmierci” na drogach i spraw, abyśmy zawsze mogli bezpiecznie do-trzeć do celu naszej podróży. Daj nam roztropność, która uchroni nas przed niepotrzebną brawurą i lekkomyślnością. Umocnij w nas ducha życzliwości dla innych uczestników ruchu i gotowości pomagania sobie.

Niech wszystkie drogi prowadzą nas do Ciebie, który jesteś naszą Drogą, Prawdą i życiem, w Jezusie Chrystusie Panu naszym. Amen.

Misja Kościoła [w trosce o użytkowników drogi]

(Z dokumentu Papieskiej Rady ds. Migrantów i Podróżnych: *Duszpasterska troska o użytkowników drogi*, 2007)

62. Potępienie poważnych i niesprawiedliwych sytuacji, takich jak spowodowanych przez ruch drogowy należy do misji Kościoła, i dlatego też jest realizacją jego profetycznej misji. Liczba wypadków, za które piesi ponoszą poważną odpowiedzialność jest także niepokojąca. Zagrożenie ze strony wyścigów samochodowych, nielegalnych wyścigów ulicznych, które stwarzają poważne ryzyko, powinny być piętnowane.

63. Jest to dość powszechne, aby gdy zdarzają się wypadki, zrzucać winę na stan nawierzchni drogowej czy też technicznych problemów albo też warunków środowiskowych. Jednakże, należy podkreślić, że zdecydowana większość wypadków samochodowych są skutkiem poważnej i nieusprawiedliwionej nieostrożności – jeśli nie wręcz nierozsądnego i aroganckiego zachowania kierowców i pieszych – i z tego powodu są wynikiem ludzkiego czynnika.

64. Stojąc wobec tak poważnych problemów, zarówno Kościół jak i państwa, każdy w granicach swojej odpowiedzialności – zobowiązany jest iść poza jedynie potępienie [wypadków na drogach] ale szukać sposobów, by podnosić ogólną świadomość jeśli chodzi o bezpieczeństwo na drogach i promować właściwą i odpowiednią edukację kierowców, jak również innych podróżujących i pieszych, na wszelkie możliwe sposoby.

65. W szerszym znaczeniu trzeba wziąć pod uwagę trzy niezbędne elementy, aby dobrze wypełnić to zadanie: wiedzieć, co należy zrobić; mieć dobrą wolę i chęć wykonania tego zadania i wreszcie mieć wystarczająco rozwinięty szereg odruchów i nawyków do wyplenienia tego dokładnie, adekwatnie i sprawnie. To odnosi się także do edukacji o bezpieczeństwie w ruchu drogowym, która winna angażować inteligencję, dobrą wolę, wpojone zachowania.

66. W tym względzie Kościół powinien zajmować się podnoszeniem świadomości i promocją edukacji na rzecz bezpieczeństwa na drogach, która uwzględni trzy wspomniane elementy: wiedza na temat tego, co należy zrobić, ze świadomością niebezpieczeństwa, odpowiedzialności i z tego obowiązków wynikających obowiązków dla kierowców i pieszych; pragnienie, aby wypełnić zadanie z troską i poświęceniem; i wreszcie, rozwijanie dostatecznych odruchów i nawyków do precyzyjnego działania, które nie pociąga za sobą ryzyka i lekkomyślności.

67. W celu osiągnięcia takich rezultatów, oprócz zaangażowania rodziny, nie należy zaniedbywać edukacyjnego potencjału parafii, stowarzyszeń świeckich osób i ruchów kościelnych, szczególnie dla dzieci i młodzieży.

68. Wszystkie te środki kierują uwagę i wspierają to, co można nazwać „etyką drogową”, która nie różni się niczym od etyki ogólnej, lecz jest jej zastosowaniem.

...

81. Duszpasterska troska jest w różnym stopniu skierowana do wszystkich związanych z drogami i kolejami, włącznie nie tylko z użytkownikami dróg, ale także z ludźmi, którzy w tym sektorze zarabiają na życie. Ta duszpasterska opieka ma na celu zbliżyć do ludzi w ich specyficznym środowisku, pomagać im w pokojowej koegzystencji, okazywaniu wzajemnej solidarności i zjednoczeniu z Bogiem, przyczyniając się w ten sposób, aby orędzie chrześcijańskie mogło mieć większy wpływ na ten sektor, przez to czyniąc go bardziej ludzkim.

To pociąga za sobą ponowne odkrycie i praktykowanie cnót, właściwych użytkownikom drogi, przede wszystkim miłości, roztropności i sprawiedliwości. W realizacji tego zadania mogą być pomocne media, szczególnie radio, które dobrze towarzyszy podróżującym.

Katolickie stacje radiowe powinny odgrywać bardziej aktywną rolę na tym polu poprzez utwory muzyczne i piosenki i niepowierzchną treść [nadawanych audycji] oraz wykorzystując ich osobisty formacyjny potencjał.

82. Jeśli chodzi o tak specyficzną duszpasterską opiekę, znaczna ilość różnych inicjatyw już istnieje w wielu państwach, a niektóre z nich są naprawdę ciekawe i mogą przynosić konkretne dobre rezultaty. Do takich inicjatyw należą kaplice (stacjonarne i mobilne) przy głównych trasach, okresowa celebrowanie liturgii przy większych węzłach drogowych, miejscach obsługi podróżnych przy głównych drogach i parkingach dla samochodów ciężarowych. Inne inicjatywy odnoszą się do miejsc handlu detalicznego z religijnymi przedmiotami oraz chrześcijańskie centra dla podróżnych i pracowników kolei dworców autobusowych; miejsca spotkań w parafiach przy głównych drogach i przy granicach państwowych; oraz przedsięwzięcia podejmowane przez księży i osoby zakonne a nawet świeckie osoby zaangażowane w działalność duszpasterską.

84. Mobilność i problemy z nią związane – znaki dzisiejszych czasów – które charakteryzują współczesne społeczeństwa w świecie, stanowią dziś ważne i naglące wyzwanie dla instytucji i pojedynczych osób, jak również dla Kościoła, który ma do spełnienia swoją misję w tym względzie. Wierzący w Syna Bożego, który dla zbawienia ludzkości stał się człowiekiem, nie mogą pozostać obojętni przed tym nowym horyzontem, który otwiera się dla ewangelizacji, włącznie z integralną promocją każdej osoby w imię Jezusa Chrystusa.

Łamanie przepisów drogowych a grzech

odpowiada ks. dr Zbigniew Sobolewski, teolog – moralista

Czy niedostosowanie się do przepisów drogowych jest grzechem? Czy popełniam grzech, jeśli nie stosuję się np. do znaku „zakaz zatrzymywania” (bez blokowania chodnika), „zakaz postoju” czy chociażby, jeśli parkuję nieprawidłowo w „strefie zamieszkania”, albo czy jeśli jadę samochodem i rozmawiam przez telefon. Czy katolik do wszelkich przepisów: Kodeksu Wykroczeń, Kodeksu Karnego lub prawa drogowego, musi się stosować i czy jeśli tego nie robi lub innych do tego namawia, popełnia grzech?

Na tak wiele pytań trudno dać jedną, lakoniczną odpowiedź „tak” lub „nie”. Spróbujmy zastanowić się nad poruszonymi kwestiami, sięgając do norm ogólnych katolickiej teologii moralnej. Pierwsza kwestia: zastosowanie się do przepisów drogowych. Każdy, nie tylko katolik ma moralny obowiązek dostosowania się do zasad ruchu drogowego. Jeśli dany przepis chroni jakieś ważne dobro nasze lub innych, np. dotyczy życia, zdrowia, integralności ciała ludzkiego, musimy potraktować go poważnie, a łamanie go byłoby przejawem nieodpowiedzialności, lekkomyślności lub niepotrzebnej, a szkodliwej brawury. Uważam, że jest to kwestia moralna i można mówić o grzechu, nawet grzechu ciężkim. Nikt nie ma prawa narażać siebie i innych na utratę życia lub kalectwo. Obowiązek ten wynika z przykazania: „Nie zabijaj!” oraz odpowiedzialności i troski o życie ludzkie.

Gdy chodzi o kwestie szczegółowe, np. rozmowa przez telefon komórkowy. Naukowcy mówią, jakie konsekwencje ma brak skupienia na drodze. Sądzą, że rozmowa przez telefon, wysyłanie w czasie prowadzenia pojazdu sms-a ograniczają uwagę i utrudniają jazdę. W żadnym wypadku, nie powinno się tak postępować. Zresztą, wystarczy zaopatrzyć się w zestaw głośnomówiący. Ciekawe jest to, że bardzo często doświadczeni kierowcy unikają rozmów przez telefon komórkowy, natomiast niedoświadczeni częściej po niego sięgają. Taka lekkomyślność można przypłacić utratą życia lub zdrowia. Jeśli jest się przez to zagrożeniem na drodze dla siebie i innych w poważnym stopniu – uważam, że jest to grzech ciężki.

Katolik winien podporządkować się przepisom zawartym w różnych Kodeksach, gdyż mają one charakter racjonalny i służeby. Regulują zasady bezpiecznego poruszania się po drogach. Ukracają samowolę i wyhamowują „fantazję” kierowców. Niestety, czasami jest ona o wiele większa niż ich umiejętności i zdolność przewidywania następstw podejmowanych decyzji. W niektórych wypadkach, zachowanie przepisów Kodeksu drogowego jest nie tyle kwestią bezpieczeństwa, ile zwyczajnej kultury i wrażliwości na potrzeby innych uczestników ruchu drogowego. Np. parkowanie w miejscu zarezerwowanym dla niepełnosprawnych kierowców, policji lub straży pożarnej. Nie robienie tego, jest kwestią wyobraźni, dobrego wychowania i zwyczajnej kultury.

I ostatnia rzecz: uważam, że każdy z prowadzących pojazdy winien wypracować w sobie postawę życzliwości wobec innych osób prowadzących pojazdy. Złośliwość, nerwowe reagowanie na błędy popełniane przez innych, zwłaszcza mniej doświadczonych kierowców, nie wpływają pozytywnie, ani na nas, ani na jakość jazdy. Trzeba więcej pokory, życzliwości, cierpliwości, a są one już nie kwestią grzechu, ale owocami naszej dojrzałości chrześcijańskiej.

Tanga czyli „Żagiel” dla ludzi z albinizmem

Rozmowa z misjonarzem z Tanzanii - ks. Januszem Machotą ze Stowarzyszenia Misji Afrykańskich (SMA)

M.S.: Od ponad 15 lat prowadzi Ksiądz misyjną pracę w Tanzanii w Stowarzyszeniu Misji Afrykańskich, Zgromadzeniu, które ma na celu pierwszą ewangelizację w Afryce i pracę wśród ubogich i najbardziej potrzebujących. Obecnie zajmuje się Ksiądz nowatorskim projektem „Tanga”. Na czym ogólnie polega ten projekt?

Ks. Janusz Machota SMA: Jest to dom i projekt, mający na celu pomóc najbardziej poszkodowanym, marginalizowanym i potrzebującym pomocy dzieciom dotkniętym albinizmem. Nasi podopieczni tworzący z opiekunami rodzinę tego domu uczęszczają do dobrych okolicznych szkół średnich. Są też objęte specjalistyczną opieką medyczną, w szczególności wzroku i skóry. Wiele działań jest również skierowanych w kierunku promocji i ochrony społeczności albinoskiej poprzez organizowanie warsztatów i sesji edukacyjnych, uświadamiających społeczeństwu tanzańskiemu piękno każdego życia, również albinoskiego, jako daru od samego Boga.

M.S.: Dlaczego postanowiliście zająć się dziećmi i młodzieżą z albinizmem? Na czym polega defekt albinizmu? Jak takie osoby traktowane są w społeczności?

Ks. Janusz Machota SMA: Albinizm jest defektem polegającym na braku pigmentu (barwnika) w oczach, skórze oraz włosach, którym jest melanina. Choć występuje na całym świecie, zdarza się stosunkowo rzadko – w Europie czy Ameryce raz na około 20000 narodzin. W Afryce Subsaharyjskiej statystyki podają jeden na 5000 - 15000 narodzin z wyjątkiem Tanzanii, gdzie jeden albinos rodzi się na ok 1400 dzieci. W słonecznym klimacie afrykańskim oraz tanzańskim kontekście kulturowo-społecznym już od narodzin są oni narażeni na szereg niebezpieczeństw zagrażających zdrowiu a nawet życiu. Zmagają się z bardzo słabym wzrokiem, problemami stomatologicznymi, a przede wszystkim zabójczym rakiem skóry. Do tego dochodzi okropna, ideologia, mówiąca, że część ciała albinosa użyta do rytów szamańskich może uczynić kogoś bogatym czy też pomóc osiągnąć życiowy sukces. Osoby mieszkające w Regionie Jeziora Wiktorja, są najbardziej narażeni na powyższe praktyki, które bardzo się nasilały i znalazły kulminację kilka lat temu. Wiele osób padło ofiarami bandyckich ataków mających na celu zdobycie części ciała albinosa, w wyniku których zostali okaleczeni bądź nawet stracili życie.

M.S.: „TANGA” w języku suahili oznacza „żagiel”. Co oznacza ten „żagiel” dla ludzi z albinizmem? Wydaje się, że już w wyborze nazwy tego niezwykle interesującego dzieła kierowaliście się myślą, by nie tworzyć enklawy dla tych ludzi, ale by dać im wsparcie i pomoc, czy tak?

Ks. Janusz Machota SMA: Jest to dom, który przygotowuje młodzież i dzieci albinoskie do wzięcia życia w swoje ręce. Sama nazwa jakby tłumaczy rolę i cel domu: jest żagle. Tak naprawdę każda młoda osoba, która tutaj zamieszka, sama będzie brała życie w swoje ręce. My tylko dajemy żagiel do ich łodzi życia, i pomagamy im go odpowiednio ustawić - jest to dom otwarty dla społeczności lokalnej, odbywa się w nim szereg inicjatyw i działań integracyjnych.

M.S.: Jedną z pilnych potrzeb Waszego nowego dzieła jest samochód. Jaki pojazd jest najbardziej odpowiedni w Waszych warunkach?

Ks. Janusz Machota SMA: Do domu „Tanga”, położonym na malowniczym wzgórzu w Mwanzie z widokiem na Jezioro Wiktorja prowadzi, stroma i kręta kamienista droga dojazdowa. Codziennie nasze dzieci mieszkające w Tanga są dowożone do dobrych okolicznych szkół. Docelowo będzie tu mieszkało czternaścioro dzieci, (obecnie jest ich 12). Potrzebujemy samochodu, który z jednej strony będzie mógł

przewieźć jak największą liczbę osób, a zarazem sprosta wymogom trudnych dróg po których będzie jeździł. Jednocześnie, potrzebujemy też samochodu, który będzie mógł dotrzeć do różnych, najczęściej wiejskich oddalonych od głównych dróg miejsc w Tanzanii, w celu wyszukiwania, być może zapomnianych gdzieś dzieci czy nawet starszych osób z albinizmem, które najbardziej potrzebują pomocy. Takie wymagania najlepiej spełnia samochód terenowy, ale do przewozu osób.

M.S.: Ofiary zbierane w Polsce na pojazdy dla misjonarzy pochodzą w dużej części od kierowców. Zawsze przy tym kierujemy jako MIVA apele o bezpieczną i ostrożną jazdę, o bycie chrześcijaninem także „za kółkiem”. Jak wygląda sytuacja z transportem w Tanzanii i jak się tam podróżuje? Czy na drogach jest bezpiecznie?

Ks. Janusz Machota SMA: W ostatnich latach władze Tanzanii poczyniły szereg wysiłków i starań, aby poprawić stan dróg. Pamiętam moją pierwszą wizytę w Tanzanii przed Świątami Bożego Narodzenia w 1994 r. jeszcze jako kleryk. Wtedy w samej Mwanzie (drugim co do wielkości mieście w kraju) prawie w ogóle nie było asfaltu, a podróż autobusem z Nairobi (stolicy Kenii) do Mwanzy zajęła mi ok. 27 godzin (z tego po stronie kenijskiej ok. 9 godzin), obecnie całą drogę można odbyć w 14 godzin. Droga z Mwanzy do Dar es Salaam (wówczas stolicy), ok. 1100 km, zabierała nieraz kilka dni, a w porze deszczowej nawet i tydzień. Obecnie te miasta jak i większość innych głównych miast w Tanzanii są połączone siecią wyasfaltowanych dróg. Gorzej natomiast wygląda sytuacja na terenach wiejskich. Pomimo wielu wysiłków, aby polepszyć stan bezpieczeństwa na drogach, ciągle jest to wielkie wyzwanie i wiele osób nadal niestety ulega wypadkom.

M.S.: Czego chciałby Ksiądz życzyć polskim kierowcom i dobroczyńcom MIVA Polska?

Ks. Janusz Machota SMA: Wszystkim polskim kierowcom i dobroczyńcom chciałbym przede wszystkim życzyć, jak to się mówi w żargonie drogowym: „szerokości”, bezpiecznego podróżowania, dużo zdrowia i jak najszybszego zakończenia pandemii. Pragnę również z całego serca podziękować wszystkim dobroczyńcom MIVA Polska, za otwarte serce, za hojność, za wsparcie. Nikt z nas misjonarzy tutaj na misjach nie mógłby wiele zdziałać bez Waszego udziału. To co tutaj udaje się nam dokonać, to również dzięki Wam. Dlatego to również Wasza misja, Wasza cegiełka dołożona do budowania lepszego świata i Królestwa Bożego na ziemi. Za wszelką dobroć i ofiarność, niech sam Bóg wszystkim wynagrodzi. Ja w imieniu moim i całej naszej rodziny Tanga z serca dziękuję, mówiąc nasze staropolskie Bóg Zapłać.

Wywiad dla MIVA Polska/BMP/MS

Pomoc MIVA Polska w 2020 roku

W roku 2020, w którym rozpoczęła się światowa pandemia koronawirusa, pomoc MIVA Polska na rzecz misji była kontynuowana i rozwijana, pomimo różnych zewnętrznych ograniczeń i trudności. Dzięki ofiarności wszystkich dobroczyńców (diecezje i parafie, grupy i wspólnoty, instytucje oraz indywidualni dobroczyńcy) nieprzerwanie były realizowane prośby od misjonarzy i misjonek z całego świata na misyjne środki transportu.

Poniżej przedstawiamy krótkie sprawozdanie z realizacji projektów na pojazdy dla misjonarzy:

Zrealizowane projekty wg rodzaju pojazdów

Przy pomocy MIVA Polska w roku 2020 zostało zakupionych łącznie 137 pojazdów dla misjonarzy:

- 52 samochody (terenowe i osobowe), 4 busy i 2 ambulanse;
- 24 motocykle i 51 rowerów dla katechistów misyjnych;
- 2 traktory oraz jeden koń z wozem.

Projekty wg rodzajów projektów

Przekazana suma przez MIVA Polska na projekty ogólne - 733.927 Euro; projekty szczególne: rowery i motorowery dla katechistów misyjnych - 16.594 Euro i na zakup 2 ambulansów na misje - 45.500 Euro.

Zrealizowane projekty wg kontynentów i krajów

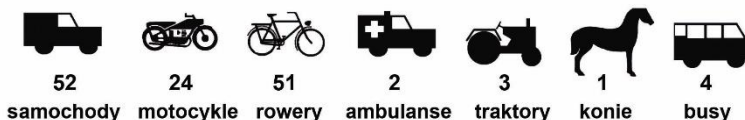
W 2020 roku MIVA Polska łącznie zrealizowała 78 projektów: najwięcej w Afryce(39) w 16 krajach tego kontynentu; 26 - w Ameryce Południowej w 7 krajach; 9 projektów Azji w 3 krajach oraz po 3 projekty w Oceanii (Papua Nowa Gwinea) i 1 w Europie (Albania). Największa liczba projektów została zrealizowana w Boliwii (9).

Łącznie suma przekazanej pomocy od MIVA Polska wyniosła **796.021 Euro**

Pomoc MIVA Polska jest owocem zaangażowania i współpracy misyjnej wielu instytucji i osób indywidualnych i to na wielu płaszczyznach. Przede wszystkim cała działalność MIVA odbywa się pod patronatem Komisji Episkopatu Polski ds. Misji. Następnie na poziomie diecezji i parafii są to biskupi i wyznaczeni delegaci biskupów ds. misji, następnie dekanalni referenci misyjni i proboszczowie oraz inni kapłani, wspólnoty zakonne, katecheci oraz grupy i koła misyjne, osoby indywidualne współpracujące z MIVA. Ważną grupą współpracującą z MIVA Polska są kierowcy, w szerokim tego słowa znaczeniu, którzy w duchu solidarności pomagają zmotoryzować misjonarzy.

Wszystkim Biskupom, Księżom Proboszczom i ich Wspólnotom, wszystkim Kapłanom oraz osobom życia konsekrowanego, indywidualnym Ofiarodawcom i Kierowcom biorącym udział w akcjach MIVA Polska, którzy swoją modlitwą i ofiarą na misyjne środki transportu wspierają polskich misjonarzy składamy serdeczne BÓG ZAPŁAĆ!

Projekty zrealizowane przez MIVA Polska w 2020

Wózki dla niepełnosprawnych na misjach „Promienie Miłosierdzia”

MIVA Polska od Roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia wspiera również niepełnosprawnych na misjach w miejscach, regionach i krajach, gdzie pracują polscy misjonarze. Pomoc MIVA dotyczy zakupu wózków inwalidzkich. Najczęściej chodzi o wózki standardowe i trójkołowe (handbikes) zarówno dla dorosłych jak i dla dzieci, niekiedy elektryczne lub zmotoryzowane.

W 2021 roku w Światowy Dzień Chorego, 11 lutego została podjęta na nowo ta inicjatywa. O pomoc do MIVA Polska zwróciło się 45 misjonarzy i misjonek z 23 krajów świata: z Afryki, Ameryki Południowej Azji i Oceanii. Łącznie potrzebna jest pomoc na zakup prawie 700 wózków inwalidzkich: 600 – to wózki standardowe, 50 – trójkołowe (handbikes), reszta to dziecięce, specjalne i 1 elektryczny i 2 zmotoryzowane. Każdy wózek jest posłany z Polski promieniem Bożego Miłosierdzia dla dotkniętych niepełnosprawnością, naszych braci i siostr na misjach!

MIVA Polska składa podziękowanie dla wszystkich, którzy już odpowiedzieli i jeszcze odpowiedzą na nasz apel o pomoc dla osób niepełnosprawnych!

RAPORT WPŁAT z diecezji z Akcji św. Krzysztof - 1 gr za 1 km

	2019	2020
ARCHIDIECEZJA BIAŁOSTOCKA	87 829,55 zł	130 258,53 zł
ARCHIDIECEZJA CZĘSTOCHOWSKA	69 988,48 zł	91 604,27 zł
ARCHIDIECEZJA GDAŃSKA	41 257,12 zł	40 050,00 zł
ARCHIDIECEZJA GNIEŹNIEŃSKA	57 576,22 zł	69 199,39 zł
ARCHIDIECEZJA KATOWICKA	112 777,58 zł	168 806,38 zł
ARCHIDIECEZJA KRAKOWSKA	301 800,98 zł	394 357,09 zł
ARCHIDIECEZJA LUBELSKA	59 928,00 zł	62 558,00 zł
ARCHIDIECEZJA ŁÓDZKA	59 239,87 zł	56 243,56 zł
ARCHIDIECEZJA POZNAŃSKA	196 151,14 zł	218 579,58 zł
ARCHIDIECEZJA PRZEMYSKA	71 427,50 zł	73 737,55 zł
ARCHIDIECEZJA SZCZECIŃSKO-KAMIEŃSKA	42 180,92 zł	52 609,12 zł
ARCHIDIECEZJA WARMIŃSKA	30 661,50 zł	38 365,40 zł
ARCHIDIECEZJA WARSZAWSKA	11 759,80 zł	29 711,30 zł
ARCHIDIECEZJA WROCŁAWSKA	100 725,08 zł	109 838,21 zł
DIECEZJA BIELSKO-ŻYWIECKA	93 659,66 zł	136 003,68 zł
DIECEZJA BYDGOSKA	20 974,82 zł	29 513,40 zł
DIECEZJA DROHICZYŃSKA	21 171,70 zł	37 508,50 zł
DIECEZJA ELBLĄSKA	10 502,33 zł	20 577,12 zł
DIECEZJA EŁCKA	55 371,60 zł	66 097,30 zł
DIECEZJA GLIWICKA	34 774,52 zł	55 909,38 zł
DIECEZJA KALISKA	79 982,78 zł	96 388,78 zł
DIECEZJA KIELECKA	128 216,52 zł	154 524,35 zł
DIECEZJA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKA	27 153,00 zł	32 979,60 zł
DIECEZJA LEGNICKA	35 485,80 zł	44 255,20 zł
DIECEZJA ŁOMŻYŃSKA	60 661,00 zł	80 724,45 zł
DIECEZJA ŁOWICKA	29 060,24 zł	22 469,23 zł
DIECEZJA OPOLSKA	56 639,55 zł	56 555,45 zł
DIECEZJA PELPLIŃSKA	81 418,47 zł	111 178,17 zł
DIECEZJA PŁOCKA	81 820,20 zł	75 344,06 zł
DIECEZJA RADOMSKA	73 354,96 zł	73 033,51 zł
DIECEZJA RZESZOWSKA	9 860,00 zł	139 737,60 zł
DIECEZJA SANDOMIERSKA	68 721,39 zł	81 982,83 zł
DIECEZJA SIEDLECKA	113 093,20 zł	120 974,40 zł
DIECEZJA SOSNOWIECKA	38 168,90 zł	53 441,00 zł
DIECEZJA ŚWIDNICKA	15 210,22 zł	20 266,22 zł
DIECEZJA TARNOWSKA	164 747,81 zł	214 948,40 zł
DIECEZJA TORUŃSKA	47 600,30 zł	57 414,40 zł
DIECEZJA WARSZAWSKO-PRASKA	11 783,10 zł	10 412,34 zł
DIECEZJA WŁOCŁAWSKA	54 791,00 zł	60 369,33 zł
DIECEZJA ZAMOJSKO-LUBACZOWSKA	79 340,71 zł	67 577,98 zł
DIECEZJA ZIELONOGÓRSKO-GORZOWSKA	51 906,80 zł	57 655,11 zł
ORDYNARIAT POŁOWY	9 656,00 zł	8 220,00 zł
	2 798 430,32 zł	3 521 980,17 zł

Podziękowanie za samochód terenowy do Ośrodka Zdrowia Sióstr od Aniołów w Kongo

Kochani Przyjaciele Misji,

Z całego serca dziękujemy za wsparcie finansowe zakupu samochodu dla naszego ośrodka zdrowia. Trudno opisać naszą radość. Nasze stare wysłużone auto coraz częściej wymagało kosztownych napraw, a części do niego coraz trudniej było dostać. Nowy samochód pozwala nam uniknąć stresu związanego z awariami i zaoszczędzić na paliwie, gdyż jego zużycie jest dużo niższe. Od momentu otrzymania samochodu minęło już kilka miesięcy i jesteśmy bardzo zadowoleni z jego wysokiej jakości. Niejednokrotnie ocaliło naszym pacjentom nie tylko zdrowie, ale i życie. Przewożyliśmy osoby ranne w napadach, z ranami postrzałowymi, głównie na zdjęcie rentgenowskie. Ciężkie przypadki pacjentów chorych psychicznie przewożymy do Centrum Psychiatrycznego. Także osoby sparaliżowane i wymagające specjalistycznej rehabilitacji. Auto jest wygodne i mimo fatalnych dróg, pacjenci bardzo doceniają komfort jazdy i bezpieczeństwo. Używamy auta nie tylko do przewozu chorych, ale też do transportu leków, szczepionek, krwi do transfuzji, żywności do ośrodka dożywiania. Jest autem wielofunkcyjnym i świetnie się sprawdza w każdej roli.

Nasza placówka w Ntamugendze (parafia Rutshuru) położona jest w pięknym, ale i dzikim zakątku północnego Kiwu. Demokratyczna Republika Kongo jest generalnie krajem bardzo słabo rozwiniętym, a nasz region w ciągu ostatnich 20 lat przeżył 4 wojny. W naszej wiosce nie mamy prądu, drogi są w fatalnym stanie. Wśród ludności duży odsetek gruźlicy, AIDS, niski poziom alfabetyzacji... Epidemia Ebola w naszej prowincji pochłonęła ponad 2000 ofiar śmiertelnych w ciągu 2 lat. Ledwie epidemia się zakończyła, kiedy usłyszeliśmy o kolejnej, tym razem pandemii: covid-19. Ta nie atakuje Afrykańczyków tak agresywnie jak w Europie, i być może to kwestia większej odporności na wirusa lub sprzyjającego klimatu. Niestety zamknięcie granic, szkół, kościołów i ogólny paraliż gospodarki odbija się fatalnie na kondycji finansowej i moralnej mieszkańców. Pomimo to nie tracimy nadziei na lepszą przyszłość. Zło nie ma ostatniego słowa. Wciąż wokół nas wielu mieszkańców poświęca swe życie i zdrowie dla dobra innych, słabszych. To daje nam nadzieję.

Wasza życzliwość i pomoc finansowa daje nam odczuć, że nie jesteśmy same w tej misyjnej posłudze. Nasi Rodacy w Polsce, mimo, iż z daleka, to jakże skutecznie wspierają nas duchowo i materialnie, skoro wciąż mamy odwagę i środki na nowe inicjatywy, aby pomóc najuboższym z ubogich.

To wszystko dzięki Wam, Rodakom w Polsce, którzy pomagacie ludziom nieznanym, anonimowym. Dzięki Wam nasi mieszkańcy niejednokrotnie poczuli się szczęśliwi. Zapewniam Was o ich i naszej wdzięczności i modlitwie. Bez dobrodziejów w Polsce ciężko byłoby tu realizować nasze dzieła. Co miesiąc w naszej wspólnocie odprawiana jest Msza św. w Waszej intencji, a w każdy wtorek modlimy się za Was na różańcu. Niech św. Krzysztof prowadzi Was bezpiecznie po drogach. I niech Bóg Wam wynagrodzi wszelki trud poniesiony dla dobra Waszych Czarnych braci i sióstr w Kongo.

Z wdzięcznością i pamięcią w modlitwie s. Agnieszka Gugąła z Demokratycznej Republiki Kongo

Podziękowanie za samochód terenowy do boliwijskiej parafii

Szczęść Boże,

Nazywam się ks. Michał Chromiński i prawie od 6 lat posługuję w Boliwii, aktualnie w parafii Santa Rosa de Lima w Santa Cruz - największym mieście Boliwii. Moja parafia liczy 40.000 mieszkańców i posiada 4 kaplice, w których oprócz Mszy św. toczy się normalne życie duszpasterskie. Dzięki państwa ofiarności i zaangażowaniu MIVA Polska, mogliśmy zakupić samochód dla naszej parafii, który bardzo nam pomaga w realizowaniu naszych

zadań duszpasterskich. Wraz z siostrami ze zgromadzenia Misjonarek Miłości, odwiedzamy wiele rodzin i miejsc, które potrzebują naszego wsparcia materialnego bądź duchowego. Teraz możemy przemieszczać się szybciej i dotrzeć do większej grupy osób.

Posługiwanie w czasach pandemii przyniosło nam wiele nowych wyzwań. Choć staramy się pracować normalnie, wiele ograniczeń, które się pojawiły stawiają przed nami nowe cele. Choć w mojej parafii nie ma szpitala, wierni proszą mnie, abym odwiedzał ich chorych we wszystkich placówkach zdrowotnych w mieście. To samo tyczy się pogrzebów, gdzie cmentarze i domy pogrzebowe rozsiane są po całym mieście. Jednak największym zadaniem jest dotrzeć do jak największej liczby osób, którzy ze względu na wiek, bądź stan zdrowia nie mogą uczestniczyć w Eucharystii. Bardzo cenię sobie te spotkania i odwiedziny, gdzie ludzie nie tylko czekają na spowiedź, ale także na słowa otuchy i nadziei, bojąc się wyjść z domu i zachorować, a nie posiadają ubezpieczenia, które pozwoli im na opiekę medyczną w szpitalu. Każdego dnia wyruszam więc w drogę, aby porozmawiać o Bogu i życiu oraz sprawach rodzinnych. Duszpasterstwo stało się bardziej indywidualne, ale też zapewnia bezpośredni kontakt z rodzinami.

Z nadzieją czekamy na poprawę sytuacji, na czas, kiedy wszyscy wrócą do świątyń, szczególnie osoby starsze. Jeszcze raz dziękuję wszystkim ofiarodawcom i MIVA Polska za modlitwę i pomoc w zakupie samochodu. Modlimy się za Was. Pozdrawiam serdecznie w imieniu wszystkich moich parafian. Bóg zapłać.

Ks. Michał Chromiński FD, Santa Cruz de la Sierra, Boliwia

Podziękowanie za samochód terenowy do nowej misji na Madagaskarze

Drodzy Dobrodzieje i Ofiarodawcy apostołstwa MIVA Polska,

Tym listem pragnę wyrazić moją wielką wdzięczność za fakt sfinansowania nowego samochodu terenowego dla mojej nowej misji w regionie Mandritsara, na Madagaskarze. Jak już wspominałem w prośbie o pomoc misja Mandritsara, która jest częścią diecezji Port Berge jest bardzo oddaloną od wielkich ośrodków miejskich Madagaskaru. Ze stolicy Madagaskaru do mojej misji w Mandritsara trzeba poświęcić pełne dwa dni drogi, bo to dystans blisko 1 000 kilometrów. Do tego faktu trzeba dodać tragiczny, błotny i z niewyobrażalnymi wybojami stan drogi do nas prowadzącej. W tej chwili (w styczniu 2021) jesteśmy tuż po przejściu kolejnego cyklonu i praktycznie jesteśmy odcięci od świata. Zważywszy na wielkie odległości jakie muszą pokonywać, dobry terenowy samochód jest naprawdę wielkim szczęściem i błogosławieństwem.

Ten błogosławiony środek transportu w naszym misyjnym posługiwaniu przekłada się bezpośrednio na łaskę wiary i łaskę zbawienia dla ludu, któremu przyszło mi w tym regionie posługiwać. W myśl motto MIVA Polska tj. "Nieść Chrystusa na ziemi, w powietrzu i na wodzie..." to każde materialne dobro, którym my misjonarze jesteśmy obdarowani przemieniamy na posługę miłości, posługę solidarności i współczucia, a ostatecznie na posługę najwyższego dobra jakim jest dzielenie się Słowem, które niesie Życie wieczne.

Dziękuję serdecznie każdemu z Was za grosz, który zjednoczony sercami wielu przyniósł tak wielki owoc dla naszej nowej werbistowskiej (SVD) misji na dalekiej północy Czerwonej Wyspy. Po 28 latach posługiwania na Madagaskarze podjąłem się po raz wtóry zaczynać od nowa kolejne dzieło, kolejną misję. Wasza życzliwość i ofiara są mi zachętą i umocnieniem, aby nie ustawać w wysiłku „niesienia” Chrystusa na wszelki sposób oraz w porę i nie w porę. Cieszę się, że mogę być przedłużeniem Waszych serc i Waszych pragnień włączenia się w misyjne dzieło Kościoła.

Modlę się za Was i błogosławię Wam, aby św. Krzysztof, patron szczęśliwych dróg był z Wami u początku każdej podróży i prowadził szczęśliwie do celu, do domu. Niechaj ofiara Waszych serc przyczyni się, aby ostatecznie podróż ziemską zakończyła się szczęśliwym "zaparkowaniem" w domu Ojca Niebieskiego....

W miłości Słowa Bożego, O. Dzisiław Grad, SVD – misjonarz z Madagaskaru

Podziękowanie za skutery i rowery elektryczne do misji na Kubie

Drodzy Ofiarodawcy i Przyjaciele Misji!

Przesyłam serdeczne pozdrowienia z dalekiej i gorącej Kuby wyrażając wdzięczność za pomoc w zakupie skuterów i rowerów elektrycznych. Jestem misjonarzem, który pracuje na Kubie, w Perico, od 1 października 2018 r. Moja działalność misyjna obejmuje 4 kościoły (Perico, Tinguaro, El Roque i Central España) i kilkanaście domów modlitw w okolicznych miejscowościach. Duży problem stanowi sprawne przemieszczanie się pomiędzy poszczególnymi miejscowościami. Na Kubie brakuje dobrze rozbudowanej sieci komunikacji. Właściwie można stwierdzić, że nie ma wcale komunikacji miejskiej czy autobusowej między miastami. Główny transport to taxi rowerowe i bryczki konne. Większość ludzi jeździ jednak na tzw. stopa. Samochody na drodze to modele pochodzące z lat 50-70 – tych XX wieku. Jeszcze bardziej kuriozalne są ceny tych pojazdów, np. stara Łada może kosztować nawet 30 tys. dolarów.

Opisane trudności komunikacyjne znacznie utrudniają działalność misyjną i ewangelizacyjną. Przez 8 miesięcy nie miałem własnego środka transportu. W tym czasie próbowałem naprawić 35-letnią Ładę. Sprowadzić samochód z zagranicy też nie można, gdyż cło za samochody przekracza ich wartość. Ponadto Kościół katolicki na Kubie, nie dostaje pozwoleń na zakup samochodów, stąd większość misjonarzy nie posiada tutaj własnego środka transportu. Wielką pomoc w działalności misyjnej stanowią katechiści, którzy pełnią rolę ewangelizacyjną i charytatywną na terenie mojej parafii i misji. Oni również mają problem z dotarciem na czas do wiosek, domów modlitw i ludzi, którzy na nich czekają. Klimat jest gorący i wilgotny, trudno za każdym razem pokonywać dziesiątki kilometrów pieszo.

Dzięki Państwa ofiarności i MIVA Polska możemy dotrzeć z Ewangelią i pomocą materialną do wielu miejsc na terenie parafii i misji Perico. To wsparcie finansowe, które otrzymaliśmy od Państwa za pośrednictwem MIVA Polska pomogło nam zakupić 3 skutery i 2 rowery elektryczne. Dzięki temu możemy prowadzić w miarę normalną działalność duszpasterską i misyjną.

Za wszystkie ofiary materialne i duchowe w imieniu swoim i wszystkich katechistów serdecznie dziękuję i zapewniam o Mszach świętych i modlitwach w intencji Dobroczyńców.

ks. Łukasz Rygiel, misjonarz z Kuby

Podziękowanie za 2 motory do sierocińca i wspólnoty Sióstr Katarzynek w Togo

Kochani Darczyńcy z MIVA Polska!

Pragnę serdecznie pozdrowić z gorącego Togo oraz wyrazić moją wdzięczność za otrzymane środki na zakup dwóch motorów do Sierocińca i dla wspólnoty. BÓG ZAPŁAĆ !!! N'LABALE

Nasza wspólnota sióstr św. Katarzyny znajduje się w Pagouda, niewielkim i bardzo malowniczo położonym miasteczku, między górami Kabye i równiną Beninu, w diecezji Kara. Razem z dwiema siostrami Togijkami kontynuujemy misję tej wspólnoty, a mianowicie: opiekę nad sierocińcem im. bł. Reginy Protmann, Internat dla dziewcząt z pobliskich wiosek, które chodzą tu do gimnazjum lub liceum, zajmujemy się pracą pastoralną i zakrystią. Tutaj również znajduje się nowicjat przygotowujący do życia zakonnego.

Dzięki zakupowi dwóch nowych motorów siostry odpowiedzialne za dom dziecka i internat mogą swobodnie przemieszczać się w ramach opieki nad powierzonymi nam dziećmi. Przekłada się to na zawiezenie dzieci do szpitala na konsultacje czy badania, wizyty w szkole, odwiedziny dzieci na wioskach by utrzymać relacje z dalszą rodziną, odwiedzanie dzieci, które już skończyły pobyt na placówce i studiują lub uczą się zawodu, nie mówiąc już o różnorodnych formalnościach administracyjnych związanych z funkcjonowaniem domu dziecka i innych potrzebach bieżących. Pozwala nam to również odwiedzać samotnie żyjących starszych ludzi, dla których wizyta siostry jest jak nawiedzenie samego Pana Boga. A wszystko to dzięki Wam, Kochani Darczyńcy i Przyjaciele MIVA Polska !!! Ogromne BÓG ZAPŁAĆ!!!

S. Anna Olechnowicz CSC z Togo

**PROŚBY OD POLSKICH MISJONARZY I MISJONAREK DO MIVA POLSKA O POMOC W
ZAKUPIE ŚRODKÓW TRANSPORTU REALIZOWANE W ROKU 2021*
AFRYKA**

ANGOLA: ambulans do Centrum Zdrowia św. Łukasza w Kifangondo, arch. Luanda (o. E. Kałka SVD); **BURKINA FASO:** samochód terenowy do franciszkańskiej misji w Sabou, arch. Ouagadougou (o. M. Hryniewicki OFMConv.), 3 motocykle dla pallotyńskiej parafii św. Faustyny w Sabtaona, arch. Ouagadougou (ks. D. Sala SAC), 3 motorowery dla katechistów w parafii Notre Dame de la Delivrance, diec. Ouahigouya (M. Tomaszewska, świecka misjonarka) **CZAD:** 2 motory do realizacji celów edukacyjnych i 120 rowerów dla uczniów w szkołach Sióstr Franciszkanek w Baikoro, diec. Goré (s. B. Kruszewska CSFAA), motocykl do nowej parafii św. Maksymiliana Kolbego, diec. Lai (ks. J. Szalek FD Bydgoszcz); **GABON:** silnik do łodzi do misji kapucyńskiej w Cocobeach, arch. Libreville (br. M. Saniewski OFMCap.); **GAMBIA:** 100 rowerów dla uczniów w salezjańskiej misji Kunkujang Mariama, diec. Banjul (ks. P. Wojnarowski SDB); **GHANA:** samochód terenowy do Domu Ojców Białych w Ejisu, diec. Konongo-Mampong (o. J. Wróblewski MAfr.), ambulans do Ośrodka Zdrowia im. św. Józefa Sióstr Służebniczek Ducha Św. w Kwahu Tafo, diec. Koforidua (s. D. Sojka SSpS), samochód terenowy do Ośrodka Optycznego św. Arnolda „New Look” w Saboba, diec. Yendi (br. A. Kędziora SVD), samochód terenowy do misji Sióstr Nazaretanek w Chiraa, diec. Sunyani (s. A. Waskowska CSFN), 2 motorowery dla katechistów w parafii św. Antoniego z Padwy w Yamfo, diec. Goaso (s. A. Fąfara CSFN); **KAMERUN:** samochód terenowy do posługi Sióstr Józefitek w Szpitalu w Yaunde, (s. P. Wodzień CCSJ), samochód terenowy do dzieł Sióstr Służebniczek Śląskich w Figuil, arch. Garoua (s. M. Boguszewska Zgr. Sióstr Służeb. Śląskich), samochód terenowy do misji paulińskiej w Belabo, arch. Bertoua (o. R. Szymański OSPPE), 16 rowerów dla katechistów z oblackiej misji w Figuil, arch. Garoua (o. A. Chrószcz OMI), samochód terenowy do parafii św. Filipa w Somalomo, diec. Doume Abong-Mbang (ks. M. Chutkowski FD Warszawa), samochód terenowy do parafii NMP w Esseng, diec. Doume Abong-Mbang (s. A. Małkowska CSA), motocykl z przyczepką do pracy pastoralnej i socjalnej Sióstr Opatrzności Bożej w Ayos, diec. Mbalmayo (s. A. Sowińska CSDP), motocykl na potrzeby szkoły podstawowej i przedszkola św. Alojzego Gonzagi w Esseingbot, diec. Doume Abong-Mbang (S. R. Kozioł CSDP), motocykl ze skrzynią do przewozu ładunków i osób na terenie misji Esseingbot, diec. Doume Abong-Mbang (ks. E. Bednarek FD Gniezno); **KENIA:** samochód dostawczy do pracy socjalnej Sióstr Misjonarek św. Rodziny w misji Kithatu, diec. Meru (s. D. Jasińska MSF), bus do domu formacyjnego oraz apostolatu Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny w Karen, arch. Nairobi (s. A. Kowiel MSF); **KONGO-BRAZZAVILLE:** Motocykl trzykołowy dla katechisty, arch. Brazzaville (ks. K. Kuźma FD Tarnów); **MADAGASKAR:** samochód terenowy do nowej oblackiej misji w Volobe, arch. Toamasina (o. A. Szul OMI), 2 rowery do Szpitala „Ave Maria”, diec. Antsirabe (s. M. Langner FMM); **MALAWI:** samochód terenowy do parafii św. Benedykta-Nanthomba w Dowa, arch. Lilongwe (o. S. Unsner OFM); **NAMIBIA:** samochód terenowy do salezjańskiej misji św. Jana Bosko w Rundu, wik. ap. Rundu (ks. J. Szurgot SDB); **RCA:** samochód terenowy do posługi pasterskiej w diecezji i 36 rowerów dla katechistów, diec. Bouar (bp M. Gucwa FD Tarnów), 3 motocykle do pracy pastoralnej dla księży z parafii Mbres, Bamingui i Mala, diec. Kaga Bando (bp T. Kusy OFM), 100 rowerów dla dzieci i młodzieży szkolnej ze szkół prowadzonych przez Siostry Pasterzanki, diec. Bouar (s. R. Paluch SGBP), samochód terenowy do kapucyńskiej misji w Ngaoundaye, diec. Bouar (br. M. Jabłoński OFM Cap); **RPA:** samochód terenowy do paulińskiej misji w Centocow, diec. Umzimkulu (o. P. Kaczmarek OSPPE), samochód terenowy do pracy ewangelizacyjnej i socjalnej Sióstr Służebniczek w Matatiele, diec. Kokstad (s. L. Budny, Służeb. Starowiejskie); **RWANDA:** samochód terenowy do Ośrodka Zdrowia w Kibeho, diec. Gikongoro (s. M. Litawa SAC); **SENEGAL:** samochód osobowy do Przychodni Zdrowia St Laurent w Gibraltarze, arch. Dakar (s. H. Pasek FMM), samochód osobowy do przychodni i wspólnoty Sióstr Urszulanek Unii Rzymskiej w Pandiénou-Léhar, diec. Thiès (s. K. Michalska OSU); **TANZANIA:** motocykl do parafii św. Jana Pawła w Sunya, arch. Arusha (ks. A. Dardziński FD Ełk), samochód do pracy pastoralnej i edukacyjnej do misji św. Klary Sióstr Franciszkanek od Pokuty Chrześcijańskiej Miłości, arch. Mwanza (s. D. Pałubicka OSF), samochód terenowy do misji Tanga i domu dzieci i młodzieży z albinizmem, arch. Mwanza (ks. J. Machota SMA), bus dla przedszkola Sióstr Maryi Niepokalanej w Mwanga, arch. Dar es Sallam (s. M. Kowarsz SMI), 4 motory dla katechistów w Kiabakari, diec. Musoma (ks. W. Kościelniak FD Kraków); **TOGO:** 2 motocykle dla katechistów w parafii św. Męczenników z Ugandy w Barkoissi, diec. Dapaong (o. R. Jurzysta OFM), samochód terenowy do nowej parafii Leona IX Koloware, diec. Sokodé (ks. J. Piontek FD Opole); **UGANDA:** samochód terenowy do posługi w obozie dla uchodźców w Bibibidi, diec. Arura (o. A. Dzida SVD); **WYBRZEŻE K. SŁONIOWEJ:** samochód ciężarowy dla nowo powstającej parafii – Sanktuarium św. Jana Pawła w Soubre, diec. San Pedro-en-Côte d’Ivoire (ks. A. Sokołowski FD Kielce); **ZAMBIA:** samochód terenowy do nowej parafii św. Pawła w Shimabala, arch. Lusaka (ks. M. Matysik FD Katowice), samochód terenowy do salezjańskiej parafii św. Macieja Mulumbi w Bauleni, arch. Lusaka (ks. A. Reut SDB).

AMERYKA POŁUDNIOWA

ARGENTYNA: samochód terenowy do parafii św. Piotra i Pawła w Quimilí, diec. Anatuya (ks. E. Milewicz FD Świdnica), samochód terenowy do parafii św. Róży w Quimilí, diec. Anatuya (ks. J. Przybysz FD Włocławek), samochód terenowy do parafii NSPJ w Puerto Libertad, diec. Puerto Iguazú (o. S. Jędryka OFM), samochód terenowy do parafii Podwyższenia Krzyża św. w Jardín América, diec. Posadas (ks. K. Bótkowski FD Toruń); **BOLIWIA:** samochód terenowy dla wspólnoty Sióstr Bożej Miłości w Melga, arch. Cochabamba (s. A. Chyla FDC), samochód osobowy do pracy dydaktyczno-badawczej, arch. Santa Cruz de la Sierra (o. prof. P. Nawrot SVD), samochód i motocykl do Ośrodka Duszpasterskiego św. Jana XXIII w Santa Cruz, arch. Santa Cruz de la Sierra (ks. S. Cimochoński FD Ełk), samochód terenowy do pracy pastoralnej Sióstr Sług Jezusa w Guabira, arch. Santa Cruz (s. M. Czerniawska AI), samochód do pracy socjalnej Sióstr Sług Jezusa w Montero, arch. Cochabamba (s. M. Parys AI), samochód terenowy do misji prowadzonej przez Ojców Werbistów, diec. El Alto (o. M. Domański SVD), samochód terenowy do posługi sióstr Albertynek wśród Indian w Callapata w Andach Wysokich, diec. Oruro (s. L. Bednarczyk OSB), motocykl do parafii św. Klary i ElCarmen w El Fortin Libertad, wikariat ap. Ñuflo de Chávez (ks. A. Chwaszcza FD Gliwice), samochód terenowy do parafii San Ramon Nonato, wikariat ap. Ñuflo de Chávez (ks. J. Baran FD Tarnów); **BRAZYLIA:** samochód terenowy do parafii MB Wspomożenia Wiernych w Leopoldo de Bulhoes, arch. Goiania (ks. J. Golombek FD Gorzów-Zielona Góra), samochód terenowy do pracy socjalnej dla Sióstr Benedyktynk Misjonarek w ośrodku wychowawczym w Queimadas, diec. Bonfim (s. I. Radulska OSB), samochód terenowy do parafii św. Piotra Ap. w Laranjal, diec. Guarapuava (ks. P. Pochopień FD Kielce), samochód terenowy do parafii MB Nieustającej Pomocy w Adrianopolis, diec. Paranaguá (ks. M. Szczepaniak MIC), samochód osobowy do parafii MB w Oroulandii, diec. Bonfim (ks. G. Trojan FD Tarnów), barka rzeczna do parafii św. Teresy w brazylijskiej Amazonii, prałatura ap. Tefe (ks. P. Schewior FD Kalisz), motocykl parafii MB nad Amazonką w Barge, prałatura ap. Marajo (ks. P. Podobiński FD Tarnów); **EKWADOR:** samochód osobowy do WSD o. Franciszkanów Konwentalnych w Quito, arch. Quito (o. M. Sabatowski OFM Conv.), samochód osobowy do parafii św. Kajetana w Chone, arch. Portoviejo (ks. D. Miąsik FD Rzeszów), samochód osobowy do pracy pastoralnej, arch. Santo Domingo (ks. L. Juchniewicz FD Elbląg), samochód terenowy do parafii Los Encuentros, wikariat ap. Zamora (ks. Z. Rakoczy FD Przemyśl); **JAMAJKA:** samochód terenowy do parafii misyjnej NSJ w Reading, diec. Montego Bay (ks. W. Szpyłma FD Przemyśl); **KUBA:** 2 rowery elektryczne dla Sióstr Eucharystek w Virginia w Santa Clara, diec. Santa Clara (s. M. Odolińska SJE); **MEKSYK:** samochód osobowy do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Tenango del Aire, diec. Valle de Chalco (ks. G. Rawiak SAC); **PERU:** samochód terenowy do dzieł prowadzonych przez Salezjanów w Monte Salvado, arch. Cusco (ks. R. Łach SDB), motocykl do parafii Santísima Cruz de los Motilones w Lamas, Moyobamba (ks. G. Kubalica FD Tarnów), samochód terenowy do WSD św. Augustyna w Iquitos, wikariat ap. Iquitos (ks. Z. Rembała FD Płock), samochód terenowy do Iscozacín, wikariat ap. San Ramon (ks. A. Lichoń FD Tarnów), samochód terenowy do parafii św. Filipa Apostoła w Soritor, prałatura apost. Moyobamba (ks. P. Chudzik FD Opole), motoriksza do pracy socjalnej w Iquitos, wikariat ap. San Jose del Amazonas (A. Borkowska, diec. Warszawa Praga); **PARAGWAJ:** samochód osobowo-bagażowy do nowicjatu Sióstr Michalitek w Bottrell, diec. Villarica (s. A. Osiatycka CSSMA); **WENEZUELA:** samochód osobowy do parafii Pampatar na wyspie Margarita, diec. Margarita (ks. S. Gorgol FD Elbląg)

AZJA I OCEANIA

FILIPINY: samochód terenowy do misji Dansolihon na wyspie Mindanao, arch. Cagayan de Oro (ks. J. Krzyściak SCJ); **KAZACHSTAN:** samochód osobowy do parafii i Sanktuarium MB Królowej Pokoju w Oziornoje, arch. Astana (ks. W. Matuszewski FD Siedlce), samochód osobowy mariańskiej misji księży w Karagandzie, diec. Karaganda (ks. G. Burdyński MIC), bus do Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego, diec. Karaganda (ks. P. Martyniuk FD Zamość-Lubaczów), samochód osobowy do pracy pastoralnej w parafii Miłosierdzia Bożego w Kulsarach, adm. ap. Atyrau (ks. P. Dydo-Roźniecki FD Tarnów); **PAPUA NOWA GWINEA:** samochód terenowy do działań na rzecz chorych prowadzonych w terenie prowadzonych przez Divine Word University, arch. Madang (br. dr J. Kuźma SVD), samochód terenowy do parafii Narodzenia NMP w Kewabi i Sanktuarium Maryjnego, diec. Mendi (ks. D. Szumski MSF), samochód osobowy do pracy pastoralnej w diecezji Bougainville (bp D. Kałuża MSF)

* Stan z dnia 1.06.2021. Wykaz zawiera prośby realizowane przez MIVA Polska od 1 stycznia 2021. Nowe prośby od misjonarzy napływają do biura MIVA Polska na przestrzeni całego roku.

TANZANIA

BOLIWIA

PAPUA NOWA GWINEA

MIVA Polska

ul. Byszewska 1, skr. poczt.112, 03-729 Warszawa

tel.: +48 22 678 59 83; fax: +48 22 743 95 27

nr konta: PeKaO SA I/O Warszawa 69-1240-1037-1111-0000-0691-6802

biuro@miva.pl, www.facebook.com/MIVAPolska